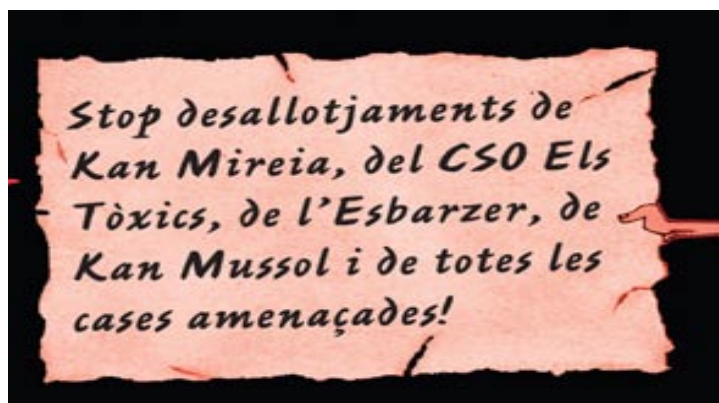

en portada | DESALLOTJAMENT DE KAN MIREIA

Desallotjament il·legal

Part del cartell contra el desallotjament de Kan Mireia.

amb ulls propis

D'ON NO N'HI HA, NO EN POT RAJAR

Aquesta és la situació de la democràcia a l'Estat espanyol: no la busquis, no l'esperis; no existeix. La nova sentència del 'cas Jarrai-Haika-Segi' és un cas més per al gaudi de la caverna mediàtica i la dreta més rànica, així com per a la desesperació d'aquells/es que confiaven que tant lluny no podien anar. La joventut abertzale organitzada veu com, després d'anys de presó preventiva i d'un judici farsa on la fiscalia va ser incapaç d'aportar cap prova, ara declaren a les seves organitzacions com a 'terroristes'; unes organitzacions que serveixen per a la presa de consciència del jovent d'Euskal Herria i perquè treballin per un futur millor. Aquesta és la democràcia de l'Estat espanyol, la que no fa ni un gest durant l'alto el foc d'ETA per treballar pel diàleg i la pau. La que segueix criminalitzant tothom qui gosi aixecar la veu i denunciar aquest Estat de setge permanent. La que segueix reprimint, torturant i assassinant, si cal, sempre en nom de la seva 'llibertat d'expressió' i de la seva sacrosanta "Constitució". Així de peculiar és la seva democràcia. Un sistema que cada cop més mostra la seva cara: no persegueix suposats actes delictius, sinó l'opció política, el pensament que hi ha al darrere de cada acció. Ja pot ser organitzar una xerrada o una concentració, enganxar un cartell, o senzillament dir el que penses sense embuts. Aquesta és la democràcia a l'Estat espanyol: només apta (i disponible) per a capitalistes espanyols.

redacció | Imatge Internet

Els Mossos d'Esquadra desallotgen per sorpresa i carreguen brutalment durant la manifestació.

Dimecres 10 de gener va ser el dia escollit per la Conselleria d'Interior, en mans de Joan Saura (ICV), per posar punt i final, amb traïdoria, a Kan Mireia. Aquesta casa okupada existia des de feia 10 anys i feia les funcions de Centre Social Okupat al barri de la Trinitat Vella. S'havia inserit en el teixit social del barri, tot dinamitzant-lo i formant-ne part ben activa.

La data prevista per al desallotjament era per a la segona quinzena de gener, però els Mossos d'Esquadra, tement-se una resposta organitzada per part de la casa, hi van entrar a traïció; un fet que ja s'havia donat en anteriors desallotjaments el mes anterior en altres punts del Principat. Kan Mireia, però, havia convocat amb anterioritat una manifestació per al dissabte 13 de gener; aquesta manifestació volia donar a conèixer la situació de perillositat en què es trobava, igual que d'altres CSO's d'altres viles, com el Tòxics de Cornellà de Llobregat. La manifestació, però, va servir precisament per denunciar el desallotjament il·legal. Entre altres fets, els Mossos no van ni deixar treure les coses de la casa.

La manifestació de dissabte va aplegar mig miler de persones,

sobretot de Trinitat Vella i Sant Andreu. Va començar amb un espectacle denúncia de Diablers de Sant Andreu, i va transcórrer pels carrers de la Trinitat seguida en tot moment per furgonetes d'antivalots del cos repressiu, que fins i tot van arribar a barrar-ne el pas. Finalment, la manifestació va tallar la Ronda de Dalt a l'alçada del Nus de la Trinitat. Aquesta acció es va fer tant per denunciar el desallotjament, com per criticar l'impediment del normal transcurs de la manifestació. La resposta dels Mossos va ser immediata i brutal: una contundent càrrega contra els i les manifestants, que no van poder sinó córrer Ronda amunt, Ronda avall. El resultat van ser 8 persones ferides, una de les quals va haver de ser intervinguda pels múltiples cops que li van donar al braç.

Pocs dies després, Kan Mireia i altres entitats veïnals convocaven una roda de premsa on anunciaven que emprendrien mesures legals per denunciar la brutal, indiscriminada i injustificada càrrega que els Mossos de Saura havien dut a terme. A més, van denunciar el propi procediment del desallotjament (abans de la data, sense avisar, i sense deixar treure les pertinences de la casa), així com la brutal càrrega a la Ronda de Dalt, que es va fer sense que hi hagués hagut cap provocació ni agressió per part dels i les manifestants.

Calçotada en bona Harmonia

redacció | Foto WebStAP

El passat dissabte 27 de gener, les entitats que treballen per un espai autogestionat a la Fabra i Coats van tornar a sortir al carrer per mostrar el projecte.

Ja fa mesos que diverses entitats i persones a títol individual es reuneixen per gestar un projecte tant il·lusionant com necessari per a Sant Andreu: un Ateneu Popular i Cultural gestionat des de i per al poble. Per tal de visibilitzar el projecte, estendre'l entre la gent i sumar esforços, el dia 27 de gener van muntar una calçotada popular a la part del darrere de la plaça de Can Fabra.

La jornada va anar acompanyada d'un dia esplèndid que convidava a sortir al carrer, malgrat el fred. El dia assolellat era una bona premonició per tenir confiança en l'èxit de la convocatòria. Malgrat que la gent de l'Harmonia va començar a primera hora amb

els preparatius de les brases i el muntatge de la infraestructura, les activitats van començar a les 12h del migdia, amb actuacions de Xaranga i dels Diablers de Sant Andreu. A poc a poc anava arribant gent que volia donar el seu suport 'gastronòmic' a l'Ateneu Popular i Cultural. Socialitzar el projecte popular, visibilitzar la gran quantitat de gent que hi ha al darrere, així com la necessitat d'un espai comú autogestionat van ser objectius aconseguits durant la jornada de dissabte.

Cap a les 14h la gent es va començar a entaular; els calçots i les patates al caliu feia estona que esperaven comensals. L'èxit va ser absolut, més de 200 persones es van citar als jardinetes de Can Fabra, en una mostra per recuperar un espai públic per a l'ús social i comunitari. Hi havia certa por entre l'organització per si hi hauria menjar per tothom; al final, fins la gent que no s'havia apuntat va menjar, i encara n'hi havia per més. Una bona mostra de la capacitat organitzativa del

teixit social andreuenc, així com del seu poder de convocatòria.

Havent dinat, i amb la copa de ratafia damunt la taula i el caliu agraït d'una bona foguera, el grup 'Salsa de Pastor', de Sant Hilari Sacalm, va amenitzar la sobretaula amb cançons d'ara i sempre, de

la nostra terra i d'altres pobles. El públic assistent en va gaudir d'allò més. Durant la jornada es va llegir el manifest de l'Harmonia i es van recollir desenes de signatures que donen explícitament el seu suport al projecte popular.

Preparació dels calçots, amb una de les actuacions de fons.

El Patronat també fa 'mobbing'

redacció

Els veïns i veïnes de les 'Cases Barates' del Bon Pastor estan patint la més directa i cruel de les violències immobiliàries, per tal de fer-los fora de casa.

Aquestes cases estan afectades per un pla urbanístic que vol acabar amb la fesomia del barri: cases baixes amb una distribució de carrers que afavoreix a la vida social entre veïnes, i convertir-lo en una part més de la ciu-

tat de negocis, del disseny i el turisme en què estan convertint Barcelona.

El Patronat Municipal de l'Habitatge, l'encarregat de les obres i el reallotjament de les famílies, va acordar amb l'Associació de Veïns de la zona les condicions del trasllat i dels nous habitatges. N'hi va haver, però, que no hi van estar d'acord: no volen marxar de les cases que varen aixecar i on han viscut sempre. Així va ser com va sorgir Avis del Barri, fins fa poc (i gràcies a una sentència judicial) obviat com a interlocutor per l'Ajuntament.

Fa poc més d'una setmana varen

començar els enderrocs dels interiors de les cases, malgrat que les veïnes que s'hi oposen i no han signat l'acord amb el Patronat varen presentar un recurs, encara sense sentència, per evitar-ho i malgrat que, de fet, totes les veïnes tenen fins el març per acabar de fer el trasllat.

Fins que es resolgui aquest contenciós, està prohibit executar cap obra que posi en perill els habitatges d'aquestes famílies. Prohibició que el Patronat s'està saltant olímpicament, utilitzant doncs una mesura il·legal de pressió per accelerar el trasllat dels veïns i veïnes, i sobretot coaccionar

les famílies que no han signat l'acord amb el Patronat.

El més greu, però, és que encara hi viu gent, que està veient com destrossen les cases del seu voltant, posant-los en perill; amb l'agreuïant que les cases barates estan enganxades les unes a les altres, i és impossible fer obres de demolició en una sense posar en perill les altres.

És per això que veïns/es del Bon Pastor, juntament amb Avis del Barri es manifestaren el passat divendres 26 contra la política de l'Ajuntament respecte el pla de remodelació del barri.

Unitat obrera al carrer

redacció | Foto Kaosenlared.net

El diumenge 21 de gener, més de 1000 persones es van manifestar pels carrers de Barcelona en solidaritat amb els i les treballadors en lluita.

La precarietat laboral és un concepte cada cop més estès entre la classe treballadora catalana, i cada cop més ho és no només entre els col·lectius tradicionalment més amenaçats (dones, joves i immigrants) ni tampoc en el sector industrial o secundari, víctima directa de la terciarització dels Països Catalans. Cada cop més, la precarietat laboral arriba a més segments de la classe treballadora, i hi arriba de mil maneres diferents: subcontractacions, jubilacions anticipades, negació del dret a sindicar-se, del dret a vaga, acomiadaments massius il·legals, i un llarg etcètera. Aquesta facilitat de l'empresariat català per atacar la classe treballadora i els drets més elementals conquerits després de llargues lluites ve servida en safata per les polítiques que l'Estat espanyol (sigui amb el govern que sigui) està duent a terme per 'liberalitzar' l'economia espanyola. Tot això, sempre amb el beneplàcit dels sindicats pactistes UGT i CCOO, que a cada reforma laboral no planten cara i desmobilitzen la classe treballadora, que progressivament deixa de lluitar pels seus drets.

Ara, però, des de diferents sectors es vol posar fre a aquesta situació. La manifestació de dissabte, que aplegà unes 1200 persones, vol ser una mostra per, d'una banda, visibilitzar el conflicte que treballadors/es tenen en diverses empreses, i de l'altra, mostrar que és possible una unitat sindical de lluita. No en va, la manifestació va ser convocada tant per centrals sindicals, com per comitès d'empresa així com col·lectius de treballadors/es en lluita, i secundada per altres sin-

dicats i organitzacions; una mostra, doncs, de la solidaritat de classe, necessària per fer front als atacs empresarials.

Concretament, la manifestació la convocaven membres del comitè d'empresa de "la Vanguardia", CGT de Parcs i Jardins, comitè de Braun, CGT i CISA d'Iberia del Prat, CNT de Codex, vaguistes de Mercadona, comitè d'empresa de Bocatta, l'assemblea d'acomiadats de SEAT, CGT de Valeo, Autobusos de Barcelona i exmembres del comitè d'empresa de Miniwatt. A més, donaven suport a la portesta els sindicats CGT, CNT, Co.Bas, IAC, Sindicat Unitari del Metro de Barcelona, CTA, OTZA i CISA d'Iberia.

Manifestació del passat 21 de gener.

ras i curt

NOVA PROGRAMACIÓ A RÀDIO TRINITAT VELLA

Ràdio Trinitat Vella (91.6 de la FM) ha iniciat la programació amb la qual arribarà als 25 anys. La programació, que anirà de 9 del matí a 2 de la matinada, serà en català, castellà, gallec o urdú (llengua del Pakistan). Continuaran programes antics ja consolidats, com "8 mil·límetres", però s'incorporaran 'Tot un poble', que donarà a conèixer l'actualitat de tot Sant Andreu de Palomar i 'La voz del inmigrante' realitzat per un periodista àrab en urdú.

SEGRE, DESALLOTJAT I ENDERROCAT

El passat 3 de gener, tres anys després de la primera okupació (el CP Miquel Martí i Pol, desaparegut fa un any), els Mossos d'Esquadra varen desallotjar, sense avis previ, el carrer Segre, okupat completament. En aquest últim temps diverses famílies necessitades s'havien allotjat al carrer, i una vintena de criatures s'han quedat al carrer. Malgrat això, la majoria eren els anomenats 'crostes', que causaven molèsties de soroll, brutícia i drogues, cosa que ha fet que els veïns/es se n'alegressin.

LA TRINXERA L'EIXAMPLE

El passat dissabte 27 l'Assemblea de Joves de La Sagrera i Sant Andreu organitzà una cafeta d'autogestió a l'Ateneu Popular de l'Eixample. En aquesta hi mostraren l'exposició "Què s'amaga darrere del TAV?", un anàlisi crític del projecte de macro estació del TAV a La Sagrera i les seves conseqüències, i hi projectaren el vídeo 'Besos al Besós', sobre la lluita veïnal duta a terme a St. Adrià el 1992. A la nit un punxadiscos de La Sagrera amenitzà la festa.

A 'FORAT DEL VENT', NOVA REVISTA CULTURAL

El passat 26 de gener es va presentar una nova publicació cultural andreuca, Forat del vent, editada pel Centre d'Estudis Ignasi Iglésias (CEII), en motiu del 25è aniversari de la creació de l'Arxiu Històric del Districte. La revista s'edita en formats paper i digital (<http://foratdelvent.cat>), té una tirada de mil exemplars i una periodicitat trimestral. Es distribueix gratuïtament a tots els socis del CEII, entitats culturals, biblioteques, centres culturals i a llocs emblemàtics del poble.

Mil persones surten al carrer

El 23 de febrer del 2002 prop d'un miler de persones es van manifestar en suport al CSO El Palomar davant l'ordre de desallotjament fixada pel dia 27. El recorregut es va iniciar a la plaça Orfila, on es va llegir el comunicat que denunciava l'actuació de l'Ajuntament.

El Palomar va néixer a partir d'un grup de gent dels col·lectius La Mandràgora i del Mili KK (antimilitarista). I ràpidament sorgiren moltes iniciatives, a part de la kafeta, una biblioteca, una distribuïdora de material alternatiu, tallers, jornades per la llibertat sexual, ... I tot amb funcionament assembleari i l'autogestió.

En aquell moment el CSO portava ja gairebé 5 anys okupat, i havia servit de punt de llança del moviment okupa a Sant Andreu, ja que va fer que hi hagués fins a 23 espais okupats i que s'okupés un altre CSO, La Gàlia. Alhora que va impulsar la Festa Major Alternativa, que enguany celebrava a la quinzena edició.

Els veïns i veïnes de Sant Andreu varen resistir dos anys de lluita

per aturar el desallotjament, ocupant les oficines tècniques del Districte; acampant durant tres dies davant el Districte; encadenant-se a una grua. Però l'Ajuntament i la immobiliària Fomentos Sólidos S.L. varen aconseguir que es fes efectiva l'ordre de desallotjament.

La manifestació es va dirigir al CSO El Palomar seguint el carrer Gran de Sant Andreu i el passeig

Fabra i Puig, mentre es cridaven consignes com : "Tenim un alcalde que és un fatxa", "Del Palomar, no marxarem, us esperem" o diverses crides contra l'especulació.

Finalment, dos mesos més tard d'aquella gran manifestació, el 4 d'abril, tansols a dos dies del cinquè aniversari de l'okupació (6 d'abril de 1997) varen tirar a terra El Palomar.

Concentració davant El Palomar.
Fotografia de Guillem Valle

ens veiem

Tot el mes

Exposició 'Poesia i Guerra Civil', de Ferran Aisa a Can Fabra

del 2 al 18 de febrer

Homenatge a Mercè Rodoreda amb l'obra 'A la meua Mercè', al Sant Andreu Teatre

8 i 16 de febrer

A les 19h converses amb protagonistes anònims de la Guerra Civil, el 8 a la Biblioteca del Bon Pastor, i el 16 a Can Fabra

10 de febrer

Cafeta pro-finançament de la festa Major Reivindicativa al Casal Popular de Gràcia

19 al 25 de febrer

7 de Teatre, setmana de difusió i formació de l'espectacle escènic (circ, pirotècnia, mim...) al SAT i Can Fabra

23 de febrer

A les 12.00h teatre al carrer amb 'Solidus' de la Jarra Azul al Centre Cívic Bon Pastor

26 de febrer al 17 de març

Exposició 'Dones i Esport de Sant Andreu' al Centre Cívic de Sant Andreu

parlem de...

L'Accent

L'Accent és el periòdic popular dels Països Catalans. Quinzenal i gratuït, té una tirada de 5000 exemplars. En els seus inicis el 2003 va començar amb 8 planes en blanc i negre. A partir del nº 50 van decidir millorar el format, i ara ja compta amb 12 planes, 4 de les quals a color (portada, contraportada i pàgines centrals). El gran èxit i alhora la seva gran aportació és donar una informació d'àmbit nacional dels Països Catalans. Així,

és fàcil veure-hi regularment notícies d'arreu del país, des de Perpinyà fins a Alacant, passant per Fraga o Eivissa. La feina dels i les redactors és completament voluntària, i el manteniment econòmic del periòdic es fa a través de subscriptors/es i publicitat; aquesta respon a uns criteris no convencionals, fet que fa que els anunciantis siguin casals i col·lectius de l'esquerra independentista i rupturista, en la seva majoria. No en va,

L'Accent s'ha erigit, també, com a altaveu dels i les sense veu, ja que la informació i el punt de vista que ofereix no són precisament el missatge repetitiu que podem trobar als grans mitjans de comunicació. En aquest mes de febrer, L'Accent arribarà al seu nº 100, és per això que volem felicitar-los i encoratjar-los a seguir molts números més. Si voleu llegir-lo, el podeu trobar a diversos punt de Sant Andreu.

Edita:

Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades

et necessitem
per continuar
tirant endavant
aquest projecte
T'HI APUNTES?

[HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT](http://stapinfo.bloc.cat)
l'actualitat andreuenca a la xarxa!

**si vols subscriure't al butlletí i que te
l'enviem al teu correu electrònic:
santandreu.informa@gmail.com**